

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Korkein hallinto-oikeus — EÜ artiklite 56 ja 58 tõlgendamine — Tulumaksu puudutav maksuõigus — Ettevõtja õigus kontsernisiseste toetuste mahaarvamisele tingimusel, et toetust saanud ettevõtja asukohta on samas liikmesriigis

Resolutiivosa

EÜ artikliga 43 ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormidega kehtestatud kord, nagu põhikohtuasjas käsitletav kord, mille kohaselt võib selle liikmesriigi residentist tütarettevõtja emaettevõtjale makstud kontsernisisese toetuse oma maksustatavast tulust maha arvata vaid juhul, kui viimase asukoht on samas liikmesriigis.

(¹) ELT C 193, 6.8.2005.

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Bundesgerichtshofi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Kriminaalmenetlus, milles süüdistatav on Jürgen Kretzinger

(Kohtuasi C-288/05) (¹)

(Schengeni lepingu rakenduskonventsioon — Artikkel 54 — „Ne bis in idem” põhimõte — „Sama teo” mõiste — Sigarettide salakaubavedu — Import mitmesse osalisriiki — Vastutusele võtmine erinevates osalisriikides — Kriminaalkaristuste „täideviimise” mõiste — Karistusest tingimisi vabastamine — Lühiajaliste eelvangistuse aegade arvestamine — Euroopa vahistamismäärus)

(2007/C 235/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasjas toimuva menetluse pool

Jürgen Kretzinger

menetluses osales: Hauptzollamt Augsburg

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Bundesgerichtshof — Konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta (EÜT 2000, L 239, lk 19; ELT erivaljaanne 19/02, lk 9) artikli 54 tõlgendamine — *Ne bis in idem* põhimõte — Vastutusele võtmise õiguse ammendumise tingimused — „Sama teo” mõiste — Sigarettide salakaubavedu läbi mitme liikmesriigi territooriumi — Süüdi mõistmine kahes liikmesriigis, vastavalt maksupettuse ja maksupettuse varjamise eest — „Karistuse täideviimise” mõiste — Karistusest tingimisi vabastamine — Eelvangistuse aegade arvestamine

Resolutiivosa

1. 19. juulil 1990 Schengeni (Luksemburg) allkirjastatud konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta, artiklit 54 tuleb tõlgendada järgmiselt:

— sobiv kriteerium nimetatud artikli kohaldamiseks on tegude sisuline samasus, mida tuleb mõista konkreetsete omavahel lahutamatu seotud tegude kogumi esinemisena, sõltumata nende tegude õiguslikust kvalifikatsioonist või kaitsitud õigushuvist;

— nimetatud artikli tähenduses mõiste „sama teo” alla võivad jääda teod, mis seisnevad salakaubana ühte osalisriiki toodud välismaiste tubakatoodete oma valdusesse võtmises, nende impordis teise osalisriiki ja selles teises riigis valdamises, ning mida iseloomustab asjaolu, et isikul, kelle suhtes on mõlemas osalisriigis kriminaalmenetlus alustatud, oli algusest peale kavatsus veda tubakatooted pärast esmast enda valdusesse võtmist mitut osalisriiki läbides sihtkohta. Lõpliku hinnangu selles osas peavad andma pädevad siseriiklikud asutused.

2. Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni artikli 54 tähenduses ühes osalisriigis mõistetud karistus on „ära kantud” või seda karistust „kantakse”, kui isikule mõisteti nimetatud osalisriigi õiguse kohaselt vangistus, mille kandmisest ta tingimisi vabastati.

3. Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni artikli 54 tähenduses ühes osalisriigis mõistetud karistust ei tule käsitleda kui „ära kantut” või et seda karistust „kantakse”, kui isik võeti lühikeseks ajaks vahi alla ja/või eelvangistusse ning selle osalisriigi õiguse kohaselt arvestatakse see vabaduse piiramise aeg hiljem täideviidava vangistuse hulka.

4. Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni artikli 54 tähenduses mõiste „täideviimine” tõlgendamist ei saa mõjutada asjaolu, et liikmesriik, kus isiku suhtes on siseriikliku õiguse alusel tehtud lõplik süüdimõistev kohtuotsus, võib nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JAI Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta alusel anda Euroopa vahistamismääruse, mille eesmärk on selle isiku vahi alla võtmine ja nimetatud kohtuotsuse täideviimine.

(¹) ELT C 257, 15.10.2005.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Verwaltungsgericht Darmstadt'i (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Ismail Derin versus Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Kohtuasi C-325/05) (¹)

(EMÜ-Türgi assotsiatsioon — Lisaprotokoll artikkel 59 — Assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artiklid 6, 7 ja 14 — Vaba juurdepääs tööturule artikli 7 esimese lõigu teise taande alusel — Sellega kaasnev elamisõigus — Üle 21-aastane ja mitte enam oma vanemate ülalpidamisel olev Türgi kodanik — Kriminaalkorras süüdimõistmine — Omandatud õiguste kaotamise tingimused — Kooskõla reeglina, et Türgi Vabariiki ei kohelda soodsamalt, kui liikmesriigid üksteist kohtlevad)

(2007/C 235/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Darmstadt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ismail Derin

Kostja: Landkreis Darmstadt-Dieburg

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Darmstadt — EMÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artikli 7 esimese lõigu teise taande ning 23. novembril 1970 alla kirjutatud lepinguga, millega loodi assotsiatsioon Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel, ette nähtud üleminekuetappi käsitleva lisaprotokoll (EÜT L 293, lk 4) artikli 59 tõlgendamine — Türgi kodanik, kes on liikmesriigi territooriumile saabunud perekonna taasühinemiseks, ei kaota õigust vabaks juurdepääsuks kõigile palgalistele

töökohtadele ega sellega kaasnevat elamisõigust, isegi kui ta on üle 21-aastane ega ole enam oma vanemate ülalpidamisel — Soodsam kohtlemine kui liikmesriigi kodanike puhul

Resolutiivosa

Türgi kodanik, kellel on lapsena lubatud perekonna taasühinemiseks siseneda liikmesriigi territooriumile ja kes on Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsioonilepinguga asutatud assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta artikli 7 esimese lõigu teise taande alusel omandanud õiguse vabaks juurdepääsuks kõigile palgalistele töökohtadele omal valikul, kaotab selle vaba juurdepääsu õigusega kaasneva õiguse elada vastuvõtva liikmesriigi territooriumil üksnes kahel eeldusel:

— nimetatud otsuse artikli 14 lõikes 1 ette nähtud juhtumitel või

— kui ta lahkub asjaomase liikmesriigi territooriumilt märkimisväärselt pikaks ajaks ilma õiguspärase põhjuseta,

isegi kui ta on üle 21-aastane, ei ole enam oma vanemate ülalpidamisel, vaid elab asjaomases liikmesriigis iseseisvalt ning ei olnud asjaomase riigi tööturul mitme aasta jooksul, kuna ta kandis sel ajal talle mõistetud reaalselt vanglakaristust. Niisugune tõlgendus ei ole lisaprotokoll, mis allkirjastati 23. novembril 1970 Brüsselis ning sõlmiti, kiideti heaks ja kinnitati ühenduse nimel nõukogu 19. detsembril 1972. aasta määrusega (EMÜ) nr 2760/72, artikli 59 nõuetega vastuolus.

(¹) ELT C 281, 12.11.2005.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Industrias Químicas del Vallés, SA versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-326/05 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Metalaküüli direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmata jätmise — Kõnealust toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite lubade tühistamine — Tõendite moonutamine — Ilmne hindamisviga)

(2007/C 235/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Industrias Químicas del Vallés, SA (esindajad: *abogado* C. Fernández Vicién, *abogado* I. Moreno-Tapia Rivas ja *abogado* J. Sabater Marotias)